

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6347/2024
19.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Павлица, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Хидрометеоролошки завод Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4821/23 од 03.11.2023. године, у седници одржаној 19.06.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4821/23 од 03.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4821 /23 од 03.11.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 42880/21 од 14.06.2023. године у ставовима првом и другом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да обрачуна и уплати за тужиоца доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за период радног ангажовања тужиоца код тужене од 15.04.2018. године до 15.06.2018. године и од 15.07.2018. године до 15.10.2018. године, према важећој стопи у тренутку исплате на уговорену основицу од 4.000,00 динара месечно. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова првостепеног поступка исплати износ од 58.500,00 динара са законском затезом каматом од извршности одлуке до исплате и трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези са чланом 403.

став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72711...10/23 др. закона у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињене битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на битну повреду из члана 374. став 1. у вези са чл. 8. и 231. ЗПП, тврдњом о погрешној оцени доказа, јер је другостепени суд на основу правилне и свеобухватне оцене писаних доказа и исправа, одлучио коју ће од исправа узети у обзир и правилном и потпуном применом процесног закона, донео је закониту и правилну пресуду.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био радно ангажован код тужене по уговору о обављању привремених и повремених послова на испаливању противградних ракета у периоду од 15.04.2018. године до 15.10.2018. године, са непуним радним временом. Уговором је одређено да ће тужени као наручилац радова, као накнаду за обављени рад, исплатити посленику нето износ од 4.000,00 динара месечно, једнократном уплатом на његов текући рачун најкасније до 31.08.2018. године. Тужилац је испунио своју уговорну обавезу јер је као посленик обавио уговорене послове, а за обављени рад тужиоцу је исплаћена накнада у нето износу од 4.000,00 динара месечно за период рада од 6 месеци. Према обавештењу Министарства Финансија РС – Пореска управа Београд од 20.12.2021. године, о поднетој појединачној пореској пријави, тужени Републички хидрометеоролошки завод је као порески обвезник дана 17.07.2018. године поднео електронску пријаву за уплату пореза и доприноса по одбитку, у корист овде тужиоца као примаоца прихода. Укупна нето накнада за шест месеци износи 24.000,00 динара, а из података Пореске управе Београд произлази да је за период радног ангажовања тужиоца, тужени у његову корист обрачунавао порезе за обавезно социјално осигурање и то на основицу - бруто приход од 34.236,80 динара, од чега су доприноси за обавезно пензијско осигурање 8.901,57 динара, за здравствено осигурање 3.526,40 динара и за незапосленост 513,56 динара. Ова уплата није евидентирана у Републичком фонду ПИО.

По оцени Врховног суда, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је преиначена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату по закљученом уговору о привременим и повременим пословима за период радног ангажовања тужиоца од 15.04.2018. године до 15.06.2018. године и од 15.07.2018. године до 15.10.2018. године.

Применом члана 7. став 1. тачка 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, обвезници доприноса пензијског осигурања су између осталих и лица која обављају привремене и повремене послове по основу уговора закључених непосредно са послодавцем или преко друге задруге осим лица до навршених 26 година живота ако су на школовању. Одредбом члана 16. истог закона прописано је да основицу доприноса за лица на привременим или повременим пословима и за послодавце представља уговорена накнада по том

основу, док је чланом 51. прописано да обавезу обрачунавања и плаћања доприноса из основице и на основицу за запослене и лица која обављају привремене и повремене послове има послодавац који је дужан да истовремено са исплатом зараде, разлике зараде или уговорене накнаде за привремене и повремене послове обрачуна и уплати доприносе.

У конкретном случају утврђено је да су парничне странке закључиле уговор о обављању привремених и повремених послова за период од 15.04. до 15.10.2018. године, да је укупна нето накнада за обављени рад која је тужиоцу исплаћена износила 24.000,00 динара и да су доприноси за пензијско и обавезно социјално осигурање за тужиоца обрачунати на бруто основицу од 34. 236,80 динара, из чега произлази да су доприноси плаћени истовремено са исплатом нето зараде.

Имајући у виду да је тужена, као наручилац радова и послодавац, испунила своју уговорну и законску обавезу из члана 51. у вези са чланом 7. став. 1. тачка 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, јер је по основу привременог и повремених радног ангажовања тужиоца, истовремено са исплатом зараде, извршила обрачун и уплату доприноса, неосновани су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права. При томе, околност што Републички фонд ПИО није преузео и евидентирао податак о уплаћеним доприносима из базе Централног регистра социјалног осигурања, не утиче на основаност тужбеног захтева, јер се на захтев тужиоца као осигураника уплаћени доприноси могу уписати у евиденцију пензијског фонда у свако доба. Ревизијски суд прихвата у свему правну оцену другостепеног суда.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић